Entstehungsort unbestimmt (Tirol?), 3. Viertel 15. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35041
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

¶ et quoniam qui iurant non rĕdit: qui nō iurauit eum
facilius condempnari putant ¶ Set quomā minꝰ periculum
iudicibus causam ꝓmittere: cum ꝓ rĕdat: illi mīme ¶ Non
sustipit uero: quomā pro peccunia iusiurandū est. et cū
sit melius aliqua de causa praui esse q̄ de nulla iurasset
pro facto si prauꝰ esset ¶ Nam iurandꝰ habebit nō iurado
nō habebit. ¶ Iuare non ne peiꝰeret: sed propter uirtute
nō sustipit ¶ Hys consentaneū illud xenophanis non
parem esse hanc prouocationem impio ad piū sed simile.
ac si robustus ad inferendū sustipiendū ex ictu imbecillem
prouocaret ¶ qui sustipit: non aduersarys: sed sibi ipi rĕdē
assueuerabit ¶ Illud quoq; xenophanis conuertendo dicet.
par esse: si impius offerat: et pius sustipiat ¶ graue esse
repellere: cum iuratos iudices eadem de re uelit sente-
tia ferre qui offert piū affirmabit esse: ut dys uelis
committere ¶ Preterea nō esse opus aduersario alys iudi
bus: cum sibi ipi iudicū iudicū permittature ¶ ad her
iniquū esse iusiurandū ꝓpellere: cum eadem de re alios
uelit iurare ¶ quoniam igitur per singula quid dicendu
sit apperuig patet etiam in conuictis: ut si sta sustipit
et nolit offere aut si offert et nō sustipit. aut si offert
simul et sustipit aut neutrū. ¶ Nam cū her ex illis con-
iungantur: horū etiam rationes et rationibꝰ illorū
quigi necesse est ¶ Quod si ab aduersario quispiam de
ceptus est: patet id peiurium nō esse. ¶ Iniuria em exuo-
lutarys est et peiurium iniuria est. cuncta uero que
ui uel deceptione fiunt iniuolutaria ¶ Nunc colligitur
qui peiurare sit: est em mete sed nō ore ¶ Quod si cū
ab aduersario iuratu sit omnā dicemꝰ eū conuertere:
qui nō seruit que iurauit ¶ Nam iudicio legibꝰ etiam
utimur prius iurantes: et cū iudices dignū putemꝰ
ut uos iudicando ea seruetis: que iurastis: ipi nō serua
bimꝰ: cetera que huiusmodi que amplificando quispia